

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4052/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, свих из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранко Уњић, адвокат из ..., против тужених ДД из ..., чији је пуномоћник Анка Ћеран, адвокат из ... и ЋЋ из ..., чији је пуномоћник Драгослава Бисерчић, адвокат из ..., ради стицања својине, одлучујући о ревизији тужене ЋЋ изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 96/20 од 16.01.2020. године, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене ЋЋ, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене ЋЋ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 96/20 од 16.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу П 304/2017 од 18.09.2019. године, утврђено је да су тужиоци стекли право својине по основу одржаја на к.п. бр. .. КО ..., чији су сувласнички делови наведени у изреци, па се обавезују тужени да им ово право својине признају и трпе укњижбу у јавни регистар права на непокретностима. Обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 150.550,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 96/20 од 16.01.2020. године, одбио жалбе тужених и потврдио првостепену пресуду. Одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ЋЋ је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, а закључује се и да је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/2014, 78/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у погледу примене члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, којим су у суштини прописани услови за стицање својине на непокретним стварима одржајем (протеком времена). Наиме, испуњеност услова за примену института стицања својине одржајем решава се у сваком конкретном случају, зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрања питања од општег интереса. При томе, уз ревизију тужена није приложила судску одлуку из истог или сличног чињеничног или правног односа, у којој је другачије одлучено, а на коју се у ревизији побија, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби поднетој суду 11.07.2017. године вредност предмета спора износи 100.000,00 динара, а то је и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наводе ревизије којима се оспорава утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није ценио, с обзиром да се ревизија из ових разлога не може изјавити, сагласно члану 407. ЗПП.

Из наведених разлога, применом чланова 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић